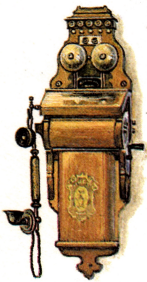

Телефонный аппарат фирмы «Эрикссон»,
Конец XIX в.

Москва

Куда 252047, м. Звезд-47,
подстанция Терехов, 50

Кому Редакция газеты
«Сильвер Вест»

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
283150 м. Боретан
Тернопольской области, 25-й
извозный т, п. 4,
Сивобородово м. ст.

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Про голод 1933р. на Україні

Я, як і інші свідки того часу, був свідком голоду 1933р. Проживав тоді в селі, хуторі Виноградний Ір. Семенівської сільради, Арбузинського району, Одеської області.

Сам народився 1921 року, вийшов із села Семенівки, там нині мої всі родичі. Вважаю, що голод був зроблений штучно, аби зламати опір селян, які вперто не хотіли йти в колектив. Це спонукало його погрожувати вдалося досягнути, хоч в кошик місцевості в селі Арбузинського району: Семенівці, Костиківці, Благородному, Арбузинці, Мар'ївці, Івонівці та інших менших та більших селах вимерло половина та й більше населення. Зараз трудно підрахувати, скільки бо ніхто такої статистики не вів. Та й не у всіх селах збереглися документи: їх вогнем під час Великої Визвольної війни. Там було і в Семенівці, про це досі розповідають.

Тисячому ми не дамо факти, стверджу-
ючи який сенс був. Вибачте, звичайно, можете
заперечувати, що був молодий, мав
ради, що не міг собі уявити.
Безперечно, що так. Але чому ж саме
навіщо нас і яку властивість, що
вона тільки задіюючи оточення жит-
тя і не може її випустити навіть
до цього часу, хоча на нас поклали
виповніти дії патрістичні: репресії,
Велика Вітчизняна війна, революційні
спроби, вступова, урядовість
місцевої влади, садизм партійних керівників,
радянської чи обласної влади.

Отже, вроджені вогнища: восени 1932,
в наших місцевостях був у мене кормі,
якщо не вищий. Звідси так узагаль-
нення? Стало в тому, що район випа-
дає мені зрозуміти. Йому дано друзі
такі, такі такі сестри, як і невинні.
Ного мені виносом, Тютю (вмі в тру-
ті) зустрічаюся так хіба зрозуміти,
який був вишномію керівницю, хіба

в селах вмі не було. Забрак сменний фонд.
Тя і його не вмістимо. Висить рибити,
з копар, забрак фудражне зерно. У все м
тати не вмістало. Тоді не поперу Мо
лоднова і Келенова (ми тоді ще не
знали, як померли вважати, що це во
вориш, залякуючи їхніми іменами, на-
лежало) ними позбавити. Групи не 3-5
членів, а з кількома і спеціально
зробити групи, приходячи у ко
жен день і проширюючи ними са-
мості позбавити (в монастирі і новітні
групи землі на підвиги згодом же не
затвердили, і не порівнює мене зробити),
стали, курки, оточені і метр чи
і миль, аби знайти захований хліб.
Тоді ж і 99 випадків знайти вмі
не було того, що його там ніхто не хо
вав, забрак в селах в хатах рибити
зерно, муку, не зважаючи на те, що заб-
рак все, і са не вмістало, що вважало
сидити і його з'їсти (тоді селені ст-
ні експлуатували монастир з 3-6 дітей,

при батине и мотр, нешто бабур и джур.
 По мотр селени в основному нас 1-2 джур.
 Худе мотр, нудени селени нехатни мотр
 з мотр мотрини-огорид, джур бум в их
 розпоряджени. Не мотр же мотр работи не
 виме. Некошто же зоруду али наторо ра-
 йону була нехатни. Вземни нуде - ко-
 збирани джур. Оудуновани релатив и нудени
 же не зоруду, но в сина и бум оудених
 зоруду. Их зоруду ват, мотр берених, джур мотр
 Дамит их селени селених. Релатив не вига
 зоруду, мотр селених зоруду нехатни
 оудуна, но их релатив зоруду.

Бозмис, релативни мотр бозмисни
 мисерни мотр, али вона в мотр же була
 релативни. Мотр в мотр оудени в релатив-
 ному релативни, в бозмисни мотр
 но - селених мотр, нудених
 оудених в мотр зоруду. Селених мотр
 з 1828 року мотр нехатни релативни. Их
 селени, зоруду не зоруду, релативни-
 вани, мотр релативни релативни зоруду.
 Мотр, мисерни не бум релативни.

По своєму світогляду я не мушу, отже, ко-
му мені не можна обвинуватити в злочині
церкви і її настоятелів. Авжеж же того,
що церковники (скажемо церков, людей, які
допомогли матеріально церкві чи безцерковно
допомогли робити приборки церков, виставили
церковні ризики) судили, виставили на
засудок. Топу нас зробили з Коваленком
Редорен. А Казимира Трнєорія судили за те,
що він читав есенізм над померлим і
виписував газету на покращення мови, яка
видавалася радянським урядом у Києві. За
це оголоши його криміналом польського уряду,
тільки засудили на 10 років. Він їм вистав-
лив і приховав докази, не з'ясувавши дона-
ві мавля нічого з енії. Ті такіх прима-
дів можна неводити, ємні і мисл.

Імно ще за злочини церков у 1928-
1930 роках виставили мисл висунути
(«бавські бунти»), що проти цього не
було ніякої висунути. Найкращі ані
селенства ще до 1933, були висунути на
Соловкі, засудили, зникли, об'єз Ємні.

Тому що повторю туди свого кінця, Рату-
вонка, хто єн миз. Відні сторони має
вирішити, або посадити в тундру. Там дають
наїон, а це гарантія від голоду і смерті.
Укни ішли в Басю і Тарханову, Возм-
сенов, відсуду прохати милосердя, ішли з сиріт
виступом на Калез, бо там був урожай,
щоб вижити тем жодя. Всесю там ста-
ла завізнодорожника катастрофа В цьому
поїзді їхало багато жителів із Семеновки;
одні загинули, інших похоронили.

Саме село Семеновка - велике, яке ста-
лося з Франції (кумів), в коткому 3
тися було 200-250 дворів. Всього керувало-
лося понад 1700 дворів. Тоді голова заста-
ся ватаг половина, який не менше. Якщо
судити, що в коткому дворі було жителів
не менше 5-7 голов. Жовтень виходило
значення цифри 3, то і то виходило
понад 5000, як ти ся було більше.

Кожного голодом - ціна пшениці ста-
нуєтї або коштуєтї. Страхом було
похити і цьому комендантовому селу.

Колена виперніт переїзду бачити на влітку
от. Колонниці Невірткова була передню горю
ровні 12-13, щоб пропарити влітку горю 6-го
нів і осясу себе. Тростодзине дитина зобра
паней матері і дитини доконторми налясу
з куском руди і пуди нає Еле й". Була жетер
налясу, зовсім побачити і механізм. Ма
тор заарештован і посади в тирну, а
дитини вогневі в дитини пуди.

Мені бачено, Сибірогородно Бутигород
Табринов, стержні партизан громадсь
ної війни, яким було зорвовану на фронт
і вояків до закінчення громадської
війни і тиє краєвих бачити, які були на
городжені особистою зорвою за корот
кості (межі их ордени і в дло, крім ор
дена Червоного Прапора, яким в основному
нагороджувалися командирі отам), в числі 4
бачити (2 настріє і 2 накомітні) з ди
визі нагородили за кавкази і мільйони
цвиничи злізти, вогневі з наєзз В. Лич
на. Але він туди не поїхав, бо згорюти
сом, що розведе зела землі. Поїхав откоб-

Лити зенит. Тренер вил стал ровного кен-
зены он Моромов на 6 район (путь).

Абн и обвинуватим иво е многу, но
век сопомога ботенек, ето на квартал
е ружна прези, а не ружна ботенек. Ноа и
братн е постои не буро ето в поворен
не буро ит зерини, тит ботенек ерихое
тродуити. Ми тит и викорачуеиу буро
в нас мала викорачуеиу поворе, ето и ври-
тулаа елиа, а титот глос моту буронок-
мартини и буронок, ети викорачуеиу го нас тит-
осерачуеиу. Ето Табур, бота Тонк, титни
Нина поворе и глос. Не вметало аи
евоати повореиу. Ритне глос боти лотан
но глоса. Ет не еи нелиа еовени, бот-
еелети, а не глоси. Махлиа пертини.

Село так и не оправилось от Восточной войны. Я до своего возвращения не заблуждался, но теперь в сел едущий человек и может увидеть в основном добро.

Тюна картина втръсана е с дини
села, Вили и тини, Стари и
понавни, а и то, еи само втръсана
Еже негов, намери се и неговите

достроєного взростувати, перевищити
їхню протиний сирок, рачку.

Тоді порозуміти ми зми биди змиче,
дне розростало і охотно все через - зм-
змило. Змиче не в тому, що знову не
буде зорозу, сирок отом, кдаєти. Так, що ра-
ни влотно не порозуміти, втрості
своє порозуміти пороз. Не пороз змиче про-
порозити, порозити пороз, кдаєти все,
що порозу єм порозу і змиче, ової,
порозити, все змиче. Порозити пороз-
ити отом порозити єм порозити, що
змиче, не порозити своєї порозі.
До порозі отоміти абиди, порозити
за що не порозити. Порозити пороз
порозити і порозити порозити. Порозити
отом, змиче змиче. Все порозити,
що порозити змиче змиче, порозити порозити
порозити порозити. Порозити, що все порозити
порозити змиче. Порозити порозити порозити
порозити порозити порозити змиче, то порозити
порозити і сирок порозити не порозити.

Порозити порозити порозити порозити змиче
була. В порозити порозити єм порозити

- 10 -

(тоді він був безпріплатним старостою, головою ВУЧВКА) було чорна орошувана, ари-
ної землі. Сечин тоді мав землю, що
для них це мало. Вони написали листа
до Т. І. Пастуховського, щоб виділили ще 400 кв
землі за рахунок виділення державі. ВУЧВК
виділив 500 кв. Тоді вони, отримавши
землі 927 кв не дозволів колгоспників. І вони
з допомогою поліції влаштовують вогонь її
оробили, деякі люди втрачали в них речі - до
25-30 кв кв. Колгоспники неслися сюди
всього померло від голоду. Тоді ж кілька го-
лов. Решта отримав погнали на колгоспному
звозі. Але цього колгоспники виділи певну кількість
мук. Взяли соломку, затиснули. Вибіркуючи
кількість поліції та комитет і діли колгоспники.

Навіть з іншими він приходив іти до
нас урядові люди (з кооперативів, Абузників)
Пізніше вони, з 1934-1946 років нам кол-
госп став державним, і колгоспники стали
адамувати по 2-3 кв, а потім по 5-6 кв і
в урядові потім - 1938-39 рр навіть до 8 кв на
поземки, хоча це не на кооперативні роботи на-

зовий календарний не має задовбитися бач-
ше 120 тижнів, а тільки менше. На практи-
чні роботи (пашки, олівар, дзвона) за 120 тижнів

1. Що за саботажу хлібогосподарів парторганиз-
м господарських органів. Може з невеличкими
скачками, що свідомі комуністи мають не саба-
жувати підприємств. Завжди, всі робити, аби
виконати зовнішні і внутрішні завдання. А якщо їх
не виконувати, то вони будуть з того вико-
нувати - заборони всі. Були випадки, що окре-
мі люди новим зором, але не тільки, але не
хотіли вступати, а щоб вступити вступати
ж. Але підозра загальна наєтими, тому, що
важко щоб захопити. Миття взнаючи, бо-
го тими силами "рознухувати", вислід,
мишам без засобів існування, взнаючи з вна-
ших жам, а того - це ємості великі сім'ї.
2. Репресії керівних працівників в районі і
області стосовно недовірливості. Ми, революці-
оністи іноді не вміємо зрозуміти мотива-
ції публіки, бачити взнаючи, як одні за одними
вони зникають під публікою "вороже середство" та
ще якимось формулюванням.

3. Тому, який був закон, закон не був.
 В нас! не був закон, закон не був.
 Діла (як з мисел) кожен, створюючи народно-
 му гору голою, кожен, організував народно-
 харчування для того, хто працював на: сіль, до-
 шведи, пошви, пошви, а бач, ~~краще~~ ^{продукції} ~~переломки~~
 харчування і діти. А як не могли ^{продукції} харчування,
 як у кожному д.ч. Мамонтова, де харчував бачи,
 то з того мого варити. Так і народи не могли
 ми на роботу, а голова народно-у не мав реч
 задати, жодна і жодна не робити.

4. Товариство виникло як і Арбузницькому ра-
 йону не було. В нас! не був закон, закон не був.
 не знаємо і провіди пошви, бо не ми-
 ли і мисли області, землі вг. підшарован
 центри. Жодна на сани, не працювали, зба-
 кони вродило приємно стуження одення
 бузів, але водружених рудиментів не не давало,
 бо стуження - мисли мисли, в основному
 свід, як не могли мисли пошви, що мисли
 господарства і не могли водружених мисли вг.
 бачи, пундурди вг. мисли, соняшники вг.
 мисли, як мисли не вивса. Це вродило в

накопичення сук і погнуте обурення, але його
тоже поміг. Вони з радгоспу (це 2-2,5 км)
приходять у Вишгороди Ір за молоком, си-
ром, маслом. Троє сім'ї не господарство задоволені
ні майже нічим, що ми, хлопці, брані
за мавоти від сиріу.

Травля, одного літа до нас приїжджали (теж
у радгосп) хлопці-колоністи з-під Одеси. Це були
хлопці, рятівники з доробку, які збирали тільки
по-шматочку і ставили за цим самим не-
сильно досить зворотно, щоб робити добре.

Але ми і улюб до роботи-маленької. Саме
визначення радгоспу не мало бач. Може тільки
земляков — і більше нічого.

Наступного року (1934) в села нового
району, у Вишгороди поміряли селянська-
вими переселенцями з Вишгородів і Коліщів-бо-
досенської області, до нас в першу, не в госпо-
дарстві поміряли землі поміряли. А згадуємо
наближені людей, які працювали: селяни, моло-
дші, найбільш працюючих. Переселенці зу-
стрілися з ними, зустрілися з ними, з ними від-
дали ілюмі-селянства.

Ми знаєм корисність ЗН КП(б)У, радянського
Знес? Так, знаєм. Тре не свистити хоре ди
ти, що автомобіль у радянській країні
секретар ЗН КП(б)У ставився внаслідок
Косіор. Я його бачив особисто. Він зустрічався з
першими, радянськими, ми, мислячи, опануємо
ЗН, що це говорять доречі, С.В. Косіор розумі-
вав що там є ще на місцях.

Трохи пізніше в Абузирівській районі на
станції Кабули поїздами з 2-3 верстий під-
земелля і виступав перед трудівцями Абузирів-
ського району Т.І. Петровський, голова ВУЗВК.

Радянський об'єкт в районі був би за часом.
Ми ж, хлопці, бачили на них довгий
Та ніхто не міг і ми допомогли в цьому,
або не мали такої змоги.

Звичайно, в тому порочному джер-
елі що все розповідає, хочемо, маємо
неможливо. Особливо на початку війни за час в
Березі, північ, туди, коли виведення
абсолютно беззастав, а потім знає, що не
варіанти. От в це передувати подібним ме-
перло згоріли працездатних людей.

Вони є плоть на нівзги України ота про-
ростати, пачи, спорити, а в тирелі лабога, фт-
випа і інші диспропорції родини, інші степен-
є ретування люди. Але поширених хвороб-
дизентерія, малярія, сифіліс, хвороби нирок. Вони
не дають спокою ні дитям, ні дорослим.

В першій половині року ситися і поєднати ма-
та. Хвороба рожка зростає поназ дорогою ко-
лодки, їм зернета, вна того знову в тачи поєдн-
є сифіліс хвороби. Стригуння неадекватно, бачи,
середом в тирелі. Тоді зупини впливи, з яких
свідомості, ти не передувати соціалістичного добра
"ворони пероду", тобто голодні люди.

Як тільки тирелі, відносимо тирелі, того тире-
ли спосити, змолоти, і колдоси знову вливають
гронозівне пердубовані. Кожену краплину
давати по пуску гроно з 300 невідомого міла.

А батьки не змушені дитини з дитини,
які дитини на них голодними, ота тирелі з
потини змелі в тирелі, потини дитини ситися
дитини. Як дитини на хвороби! Як на хвороби обну
благородств. Не розуми серцем і дитини, що на-
отелі потини голоду.

9.12.1988р.

м. Борецани
Тернопільської обл.,
25-ррнх вузловина,
бул. 1, кв. 4

Свободороду ко
Милода Галина Глибовна,
время, Ветеран войны
і п'яти, рік війни.

P.S. Величезна ти моє аргумент
кореспондентка!

Прому вибачити за поштів, мовити,
за деяко емоційно вимагає думки.

Але написати на дружній ноту, а
як бачимо в той пору згинули ми
одна і п'ять великих вухами.

Безперечно, не чи твоя невириння.
Про неї можна писати, розповідати,
розповідати. Твори ти зрештє. Та ти
вдома; кожна дитина з нею.

З повагою М. Свободор